Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36452
Copyright: Melk, Benediktinerstift

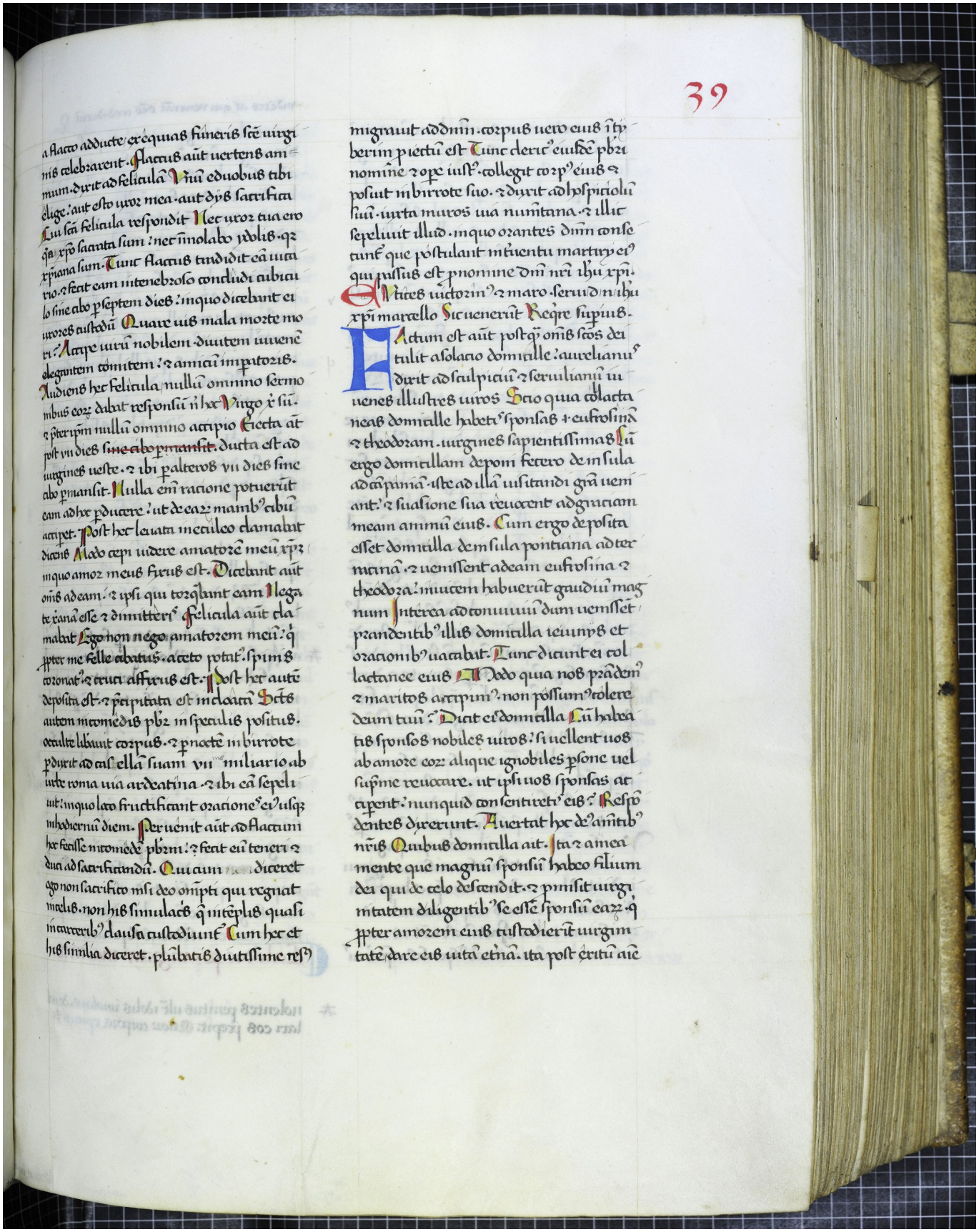

39

a flacco adducte ꝛ equas funeris ſuꝰ urgi
mis celebrarent. Flacrus aũt uertens am
mum. dixit ad feliciala Vxũ eduobus tibi
elige. aut esto uxor mea. aut dns sacrifica
Cui ſa feliciala respondit Nec uxor tua ero
ſa. xpo ſacrata ſum. nec ĩmolabo ydolis. qz
xpiana ſum. Tunc flacrus tradidit eã uxori
o. fecit eam inteneb̃roso conclusi. ubi cu
lo ſine cibo p̃ſeptem dies. in quo dicebant ei
uxores custodiũ Quare uis mala morte mo
ri. Accipe uxorũ nobilem. duitem uenuſtã
elegantem comitem. ꝛ amicã imputoris.
Audiens hec feliciala nullũ omnino sermo
nibus coꝛ dabat responsũ. ñ hec Virgo ꝛ ſuꝰ
ꝛ ꝑterꝛ̃ nullũ omnino accipio Electa aũt
post vii dies ſine cibo p̃mansit. ducta est ad
virgines ueste. ꝛ ibi palterus vii dies ſine
cibo p̃mansit. Nulla eñ ratione potuerũt
eam ad hec p̃ducere. ut de eaꝛ mamb̃ cibũ
acciper. Post hec lacrata meculeo clamabat
dicens Modo cepi uidere amatoꝛe meũ xp̃m
in quo amoꝛ meus firmus est. Dicebant aũt
oñs ad eam. ꝛ ipsi qui toꝛgebant eam Nega
te ꝛana esse ꝛ dimitteri ꝙ feliciala aũt cla
mabat Ego non nego amatoꝛem meũ. ꝙ
ꝑter me fuit cibatus. acceto potat. ſpiñs
coronat. ꝛ crucifixus est. Post hec aũt
deposita est. ꝛ ſepultata est in cloacã Dei
autem micomedis pbr in specubus positus.
occulte libabat coꝛpus. ꝛ p̃necte in burrote
p̃duxit ad cas ellã suam vii miliario ab
urbe roma uia ardeatina. ꝛ ibi eã sepeli
uit. in quo loco fructificant oratione eius usq;
in hodiernũ diem. Peruenit aũt ad flaccum
hec fuisse in comede pbrm. ꝛ fecit eũ teneri ꝛ
duci ad sacrificandũ. Qui cum diceret
ego non sacrifico nisi deo oñpti qui regnat
celis. non his simulacris q̃ in ẽplis quasi
in carceribus clausa custodiunt. Cum hec et
his simlia diceret. plurimis diutissime resꝰ
migrauit ad dñm. coꝛpus uero eius ſ̃ti
berim p̃fecti est. Tunc clerici eiusdẽ pbri
nomine ꝛ ope iussi. collegit coꝛp̃ eius ꝛ
posuit in burrote suo. ꝛ duxit ad hospitalẽ
suũ. iuxta muros ua numentana. ꝛ illic
sepeliuit illud. in quo orantes dñm conse
cuti sunt que postulant mrtres eiꝰ
qui passus est p nomine dñi nri ihu xp̃i.
Ultes victoꝛin. ꝛ maro. seruiunt ihu
xp̃i marcello Sic uenerũt Regre supius.
Actum est aũt postq̃ oñs seos dei
tulit a solacio domicille. aurelianusꝰ
duxit ad scalpiciũ ꝛ seruilianũ iu
uenes illustres uiros Hos quia collacta
neas domicille habeti sponsas. eutrosinã
ꝛ theodoram. uirgines sapientissimas Sũ
ergo domicillam depom fetero de insula
ad cãpanã. iste ad illã uisitandi grã uem
ant. ꝛ suasione sua reuocent ad gratiam
meam animũ eius. Cum ergo deposita
esset domicilla de insula pontiana ad ter
minã. ꝛ uenissent ad eam eutrosina ꝛ
theodora. iniucem habuerũt gaudiũ mag
num Interea ad tonitruũ dum uenisset
prandentib̃ illis domicilla ieiunys et
oracionib̃ uacabat. Tunc dicunt ei col
lactanee eius O Deo quia nos p̃adeñ
ꝛ maritos accipim̃. non possum̃ colere
deum tuũ. Dicit eis domicilla Sũ habea
tis sponsos nobiles uiros. si uellent uos
ab amore coꝛ aliqui ignobiles p̃sone uel
ſup̃me reuocare. ut ipsi uos sponsas ac
cipient. nunquid consentiretis eis. Respõ
dentes dixerunt. Auertat hoc de animib̃
nris Quibus domicilla ait. Ista ꝛ amea
mente que magnũ sponsũ habeo filium
dei qui de celo descendit. ꝛ promisit virgi
nitatem diligentib̃ se esse sponsũ eaꝛ. ꝙ
ꝑter amoꝛem eius custodierũt virgini
tatẽ dare eis uitã etnã. ita post ꝛitũ aie